

(reportáž, která mohla být zajímavá)

"Zahradu písničkářů organizuji, abych mohl uspořádat to hlavní - degustaci pomazánek a moravských i jiných vín pro písničkáře a takové lidi," vysvětlil mi Jiří moravský Brabec. Šéfredaktor FOLKtímu je konzervativní suchar, který si myslí, že na hudebním serveru se má psát o hudbě. Proto k názvu původně plánované reportáže přibyl závorkovaný podtitul. O hlavní náplni akce konané o předposledním májovém víkendu na zámku v Kuřimi se nedozvíte celkem nic. Místo toho musím psát o finále konkurzu Zahrady v sobotu 21. května 2005. V prosluněném zámeckém nádvoří se začínalo ve 14,00 a končilo zhruba ve 21 hodin. Ten čas vyplnila vystoupení, která mám okomentovat, nařídil šéfredaktor.

Po Radůze a Jance Vébrové se na české folkové scéně objevuje třetí písničkářka s harmonikou, hudebně velmi vzdělaná Chorvatka **Vesna Vaško Cáceres** t.č. žijící v Praze. Zvuk jejího nástroje je hodně akademický, bez živelné bezprostřednosti tolik vlastní oběma dřívejmenovaným dámám. Zaujala mne především dokonalou technikou hry a dost chvalitebně vedeným soubojem s úskalími jazyka českého.

Mladičké duo **Yveta Škorpíková a Tereza Novotná** z Poličky, letošní vítězky soutěže hudebního dorostu Brána, při všech ve svém mládí vysokých kvalitách, nemohly v konkurenci amatérské folkové špičky postoupit dál. To není ani dost málo

Vesna Vaško Cáceres

foto: Dušan Trličík ©

zatracující tvrzení! Naopak, věřím, že zůstanou-li děvčata spolu a najdou-li si vlastní cestu, nemůže je úspěch bez povšimnutí minout. Leda že by měl zrovna zacpané uši a ještě k tomu zalepené oči.

Tady jsem měl od první písničky jasno: bratislavské duo **Salamander** (autor a kytarista Roman

Salamander Vámoš a hráč na elektrické violoncello Slavo Repaský) do Náměště na Hané pojede! Dokonalé souznění nezvyklé kombinace nástrojů, originální a nápadité, velmi dynamické písničky, místy s názvukem slovenského folklóru, zahrané s absolutním nasazením. Jednoduše bomba, muziky za malou kapelu! Blesk z čistého nebe!

Neměl to po nich sólista, spíše než pěvec zpívající poeta s kytarou, **Arnošt Frauenberg** z městečka Žebráku, ani trochu jednoduché, leč bojoval! Veselé veršičky propojily řetízek písniček humorných i vážných, dokonce si troufl premiéru nazvanou

Vadí nevadí

a řekl bych, že sklidil největší v tu chvíli možný úspěch. A to i díky dobře zvolené přídavkové srandičce Jarmila.

Přes takřka naprostou instrumentální dokonalost kytarového dua **Petr Hudec a Karel Kloupar** z Uherského Hradiště jsem od první chvíle cítil, že Hudcovy písničky mi nekápnou do noty. Přeintelektualizovaný soutěžní blok v závěru šokoval až mládkovsky nevkusnou písni

Supermarket

. Nej přijatelnější pro mě byla přídavková rapovka provedená s dávkou humoru a recese po předchozím mile překvapivou.

Vystoupení **Terezy Terčové** bylo důkazem, že může ublížit i vůle nejlepší. Napřed jako by se zvukaři snažili zorientovat v Terezčině hlasovém fondu (má velký rozsah a je kde bloudit), pak zazlobil zvukový aparát a nakonec dostal *Pouštní chrám*, snad jako odškodné ve snaze prospět, jakýsi podivný hal? TT slýchávám na živo často. Věřte, že tak divně dosud nikoliv. Že ne její vinou je nasnadě.

Mám rád inteligentní humor tichých písniček **Jaroslava Urbánka** i jeho svěřování se divákům. Oboje vyžaduje dost velké soustředění a tak mám duchcovského barda zaškatulkovaného jako písničkáře klubového typu. Tím víc mě potěšila Jardovi věnovaná pozornost poměrně velké části publika. Přemýšlím, je-li to tím, že v hledišti seděla spousta písničkářů a muzikantů, či zda mám svoji škatulku přehodnotit.

Těsně před začátkem konkurzu dorazilo z Prahy duo **T'n'T, Tomáš Ludvíček a Terezka Ženatá**

, kolem krku šátkem omotaná, angínou stížená, nemocí zkroušená a všemi litovaná. Do chvíle než začala zpívat! No je toto vůbec možné, aby to nemocná tak parádně rozjela, žasl kdekdo a štaf jsem zůstal i já, byť vím, že konzervatoř (v daném případě Ježkova) učí své žáky mj. i jak se vyrovnat s

rozličnými hrůzami v hrdle. Dobře, moc dobře to učí! Tereza i Tomáš po účasti na Zahradě hodně toužili a to jim v odvedeném výkonu moc pomohlo.

Příjemným překvapením pro mne bylo vystoupení ještě -náctileté **Petry Hesové** z Prahy. Poprvé jsem ji viděl loni na předkole Folkového kvítku ve Mlejně a byl jsem dost zklamán. S radostí konstatuji, že za rok a půl udělala tato písničkářka (na vlastní melodie píše texty v češtině, angličtině a francouzštině) obrovský krok vpřed zejména jako zpěvačka (zde trošku nevyšel jen přídavkový Kryl) a myslím si, že má na to, aby dokázala víc i v kytáře. Protože viditelně dokázat chce!

"*Tohle je pro mě objev sezóny,*" řekl mi Zeno Václavík, když šel na scénu novoborský písničkář **Michal Vaněk**

. Přikývl jsem, že je i mým favoritem. Viděli jsme ho každý jinde, ale v obou případech na scénách, kde byl k dispozici patřičný hudební nástroj, tedy piáno či klavír. V Kuřimi ho suplovaly elektrické klávesy a byl to pohřeb. Platí zde kuchařská moudrost: špek polystyrénem nenahradíš. A písně, ve kterých se doprovázel ne elektrickou kytaru, jakoby se nezamlouvaly pánům zvukařům. (Nad jejich výkonem by bylo možno povzdechnout častěji než činím.) Smůla.

Housle **Barbory Baronové** skvěle podbarvují zpěv písničkářky **Beaty Bocek**. Jsem si jist, že zajímavost jejích písniček nezpůsobují pouze texty v polštině (v domovském Českém Těšíně běžné), ale taky její muzikantská nápaditost v kompozici i

Duo Salamander

foto: Dušan Trličík ©

hře na kytaru. Obě mladé dámy jsou pozoruhodnými instrumentalistkami a jejich střídavá sóla i společně hrané party dobře burcovaly posluchače uondané horkem pokročilého odpoledne.

Po tandemu BB + BB nastoupil vynikající kytarista **Zdeněk Hamřík** z Mohelnice, žák Miloše Dvořáčka. Jeho melodicky bohaté písně, navzájem si podobné velmi hutným zvukem, mi v páté hodině bedlivého sledování programu, žel, splynuly v jednu. Ano, byl jsem již unaven. Nicméně

se tento únavový syndrom u žádného dalšího účastníka konkurzu neprojevil tak výrazně?

Z mnoha pohledů pozoruhodný tým je **NSPB**, písničkáři **Renek Litvák** a **Ríša Lučan**. Ta zkratka znamená Nezávislá společnost pouličních básníků, čemuž člověk rozumí dokud se nedozví, že to jsou dřevorubci z Jeseníků. Poprvé spolu hráli asi tři měsíce a teď půl roku. Mezi tím je patnáct let pauza. Na první pohled upoutá takřka půlmetrový rozdíl ve vzrůstu dua atd. Nic z toho není tak podstatné, jako to, že o co jsou jejich písničky prostší, než některé, které v Kuřimi zazněly, o to jsou taky upřímnější. A sednou mi svými melodickými nápady. Navíc se jeden až diví, jak dovedou dřevorubecké tlapy zahrát na kytary a časem to určitě bude ještě lepší, sebranější.

Na turnovském semifinále mě takřka okouzila **Alena Vítová** z Dobré Vody. Není to tak dávno a možná proto jsem se přes její výborný zpěv a skvěle hranou kytaru proposlouchal blíž k textům. A uvědomil si, že v nich by měla Ája ještě hodně zabrat, že jsem je v turnovské reportáži přechválil. Pravda, je jí krásných a bláhových sedmnáct a dost se dá ještě tolerovat. Ale už jen tolerovat a ne dlouho!

Zrcadlové sestry z Ostravy. U kláves drobná elegantní ženička a vedle vysoká krásná brunetka se zvučným ethno-bubnem, dvojice hlasů, která téměř stále odvážně balancuje na hranici krásného zpěvu a nepříjemného ječáku, kterou ani jednou nepřekročí. Jeden z nejsilnějších zážitků celého konkurzu. Ty dámy svojí hudbou žijí? Jako publicista se stydím za to, že jsem s nimi, unaven dlouhým koncertem, nepromluvil aspoň pár slov pro delší odstaveček. Jako člověk lituji, že jsem jim nešel poděkovat. Zasloužily by si to.

Moudrým dramaturgickým tahem Jiřího moravského Brabce bylo za tento příval hudební vitality zařadit kvalitního sólistu. Žádné duo by bezprostředně po Zrcadlových sestrách nemohlo obstát. Nikdy jsem ještě nevnímal charisma **Petra Sedláčka** tak intenzivně, jako při tomto vystoupení, přesto že všechny písně, které hrál, jsem slyšel už mnohokrát. Myslím, že divákům se nejvíc líbily *Mouchy*, krátká písnička s vtipným moudrým textem, která při nedávném finále soutěže Notování pod Vyšehradem velmi nadchla i Tonyho Linharta.

Petra Sedláčka a jeho kytaru Anežku II. vystřídal pražsko-nelahozeveské kytarové duo **Nestiháme**, písničkáři **Honza Řepka** a **Petr Ovsenák**

. Ctím je nejen pro obrovský kus uměleckého vývoje, kterým prošli za poměrně krátkou chvíli dvou let, co se známe, ale i pro jejich skromnost a přemýšlivost. Během jejich vystoupení se ve mně střetávaly dva pocity: jeden pravil, že hrajou s neuvěřitelnou lehkostí a druhý k tomu s jistou protichůdností dodával úsloví jak o život. Tímto mimořádně kvalitním vystoupením se scénář završil. Následovalo vyhlášení výsledků konkurzu.

Na scénu, kde do té doby fundovaně a laskavě slovem vládl Jiří moravský Brabec, vystoupil sám velký šéf Michal Jupp Konečný. Oznámil, že z osmnácti zúčastněných finalistů konkurzu se na Zahradě v Náměšti na Hané o Krtečka utká deset vyvolených, kterými jsou **Vesna Vaško Cáceres**, **duo Salamander**

,
Tereza Terčová

,
duo Petr Hudec a Karel Kloupar

,
Jarda Urbánek

,
duo T'n'T

,
Alena Vítová

,
Zrcadlové sestry

,
Petr Sedláček

a
duo Nestíháme

.

?všichni účastníci konkurzu jsou napsáni v této reportáži v pořadí, v jakém vystoupili. Jenom duo **Renata Moravcová a Petr Godula** z Ostravy, které vystoupilo jako úplně první, jsem vypustil. Jeho příběh je pro čtenáře FOLKtimu, myslím, zajímavý: písničkářka Renata Moravcová postoupila do Kuřimi ze semifinále v Orlové jako sólistka. S vědomím, že její kytara není to pravé a navíc ji odvádí od zpěvu. Situaci vyřešila před dvěma měsíci inzerátem, jehož prostřednictvím našla Petra. Petrovi se hraní s Renatou líbí a ona si chválí, že za měsíc, co odložila kytaru, si ve zpěvu začíná dost věřit. Zde musím říci, že její hlas s dobře slyšitelným šansonovým cítěním zpívá čistě a velmi příjemně. A že nepostoupili? Dostat se do Kuřimi není vůbec málo, řekla mi Renata. A taky, že všem dnům není konec? Příběh je zajímavý tím, že inzerát byl ve FOLKtimu. A nikde jinde!

Tolik k hudbě. Mám-li ale říci, co mě v Kuřimi zaujalo nejvíc, musím přiznat, že k radosti Jiřího moravského Brabce to byla pomazánka z ořechů a nivy. Náš hostitel byl tak laskav, že mi prozradil recept a dovolil šířit ho dál. A tak vás mohu odměnit za to, že jste reportáž dočetli až sem: Nastrouhejte ½ kg nivy a umelte 25 dkg vlašských a 8 dkg lískových ořechů (lépe bez skořápek). Získanou ořechosýrovou drť smíchejte s 25 dkg lehčího rostlinného tuku a ½ čajové lžičky worcesteru. Získáte tak velikou hroudu chutné hutné pomazánky, kterou můžete mazat na chleba, pečivo atp., nebo jíst jen tak, na sucho, nejlépe polévkovou lžící. Dobrou chuť! Šéfredaktor dokonce mluvil o ochutnávce po internetu, ale nespolehejte na to.